

צל"ש קראה בעיתון פולני

לרפי גינת, עורך כולבוטוק, לילאורה עמיר, כתבת התוכנית, ולתחקירנית אביבה מלין - על כתבה יוצאת דופן ומרגשת, שסיפרה על מצוקתם של הסידריאומות העולם החיים בארץ. הכתבה תיארה את חייהם על סף חרפת רעב, והיא גררה אחריה הדים מכל שכבות הציבור. על שולחנו של יו"ר הכנסת הונחו שבע הצעות יחידות של שיבועה חכ"ם שונים. שקפצו על העגלה.

כל הכתבה נולדה כשקרבתימישפחה של גינת קראה בעיתון פולני על חייו ועוניו של

עורך גינת לא בטלוויזיה

סטפן רצ'נסקי, שהיה המראיין הראשון בכתבה ששודרה. גינת החליט לשלוח אליו את הכתבת והתחקירנית, כדי שיכינו כתבה על האיש הזה, כשהתחילו בתחקיר גילוי שהעניין הפך שיטה בארץ, ושהמוסדות האמורים לטפל בחסידרי אומות העולם, שבחרו לגור בישראל, פשוט שכחו מהם.

ביום השני בבוקר, סיפר גינת, כשהבנתי שיש בידך כתבה חשובה ביותר, החלטתי לפנות לנשיאה המדינה כדי שיצפה בה לפני השידור ויגיב עליה. הנשיא, חיים הרצוג, הגיע לאולפן באותו יום בערב, בלוויית עמי גלוסקא, ויעצו, ואישכזיטחון. יחד איתם צפה בשידור גם יאיר אלוני, מנהלהטלוויזיה. הנשיא הודיעה ממך שראה, וביום השלישי בבוקר, יום שידור הכתבה, שלח את תגובתו לאולפן כולבוטוק.

מאז שודרה הכתבה, מוצפים מישרדי כולבוטוק, הן בירושלים והן בתל-אביב, בקריאות טלפונית בלתי-פוסקות של אנשים פרטיים וגופים ציבוריים, המבקשים לתמוך בחסידרי אומות-העולם ולאמץ אותם.

מאז ששודרה הכתבה לא ירד הנושא מעמודי החדשות של העיתונים היומיים, מכותרות מהדורות החדשות בקול-ישראל ומיומני החדשות ברדיו הממלכתי ובגלי-צה"ל. כשכולם עוקבים ברדיקנות אחרי התפתחות העניינים, רק במקום אחד לא היה מעקב אחרי הכתבה החשובה של כולבוטוק: בטלוויזיה הישראלית. בחדשות ח"כ שבח וייס, שראג להחתים את משה קצב, שריהעבורהזיהווחה, על מסימך שבו הוא מבטיח כי העניין ייפתר. הביא את כל החומר ליעקב אחימאירי, כתב הטלוויזיה בכנסת, וייס גם דיבר בעניין זה עם דניאל פאר, עורך מיסנה של מבט. אך משום-מה לא שודר דבר על נושא זה בטלוויזיה. בגלל מאבקי-כוחות השונים, שאיראפשר לעקוב אחריהם עוד, לא הסכימו במחלקת-החדשות לתת קרדיט למחלקה אחרת באותו בניין.

שאלות ותשובות

לירדן לונדון על ראיון מוצלח ומרתק עם יעל ריין במיסגרת תוכניתו סוף ציטוט. שלא במינהגו, החליט לונדון הפעם לראיין רק סופרת אחת האולר כל התוכנית, ולא לעסוק בנושא

המיספר החסוי של פרנק סינטרה

בגלי-צה"ל הבינו סידרה של שש תוכניות על הזמר פרנק סינטרה, במלאת לו 70 שנה, כדי לתבל את הסידרה החליטו עורכיה, עמליה רודן ופינחס עידן, לבקש את ברכתו של הזמר למאזיני התחנה והסידרה. אבל החלטה לחוד וביצוע לחוד. מסתבר שלא כל-כך פשוט להשיג את מיספר-הטלפון של הזמר המפורסם. הצעד הראשון היה קלי: העורכים התקשרו עם טדי קולק, ראש-עריית ירושלים וידיד אישי של סינטרה, והוא נתן להם מיספר-טלפון. אחרי הנסיון הראשון התברר שזה מיספר-טלפון של תחנת מוניות בלוס-אנג'לס.

כשהבינו שכל מה שהם יכולים להפיש כאותו מיספר הוא מונית מיחדת משכונה אחת לשניה בעיר הגדולה בקליפורניה, ניסו העורכים את עזרתה של המרכזית האמריקאית. זו שאלה בנימוס את מי הם מחפשים, והם ענו: את פרנק סינטרה. המרכזית נדהמה מהעבר השני של הקו, ושאלה כמעט בהדהד: "הזמר?"

אחרי שהתאשרשה מהתשובה החיובית וביד-רה, הודיעה לזוג העורכים שהמיספר חסוי. אך אלה לא התייאשו, המשיכו לחפש, וקיבלו מיספר-טלפון של חברת-תקליטים שאיתה עובד סינטרה.

בחברה, כמובן, לא רצו לתת שום מידע על הזמר, ובזוהי לא את מיספר-הטלפון שלו. אחרי התעקשויות ונידנודים, הסכים מי שהסכים בחברת-התקליטים לתת לעורכים את מספר-הטלפון של חברה נוספת, העובדת עם סינטרה. גם שם היה אותו מספר-טלפון. אך הפעם יצאו עם שלל גדול יותר כתוצאה מהנידנודים: מיספר-הטלפון של הסוכנת של סינטרה בכבודה ובעצמה.

הוא אומנם ויתר על מקומו הפיסי, אך לא על התקן שלו, ויצא לחופשה לא-אתשלום של שנים אחדות מן הטלוויזיה.

כאשר סיים את משרתו בתיאטרון שב אל בנייד-הטלוויזיה, כמו כן אובד השב למישפחתו, מכיוון שהתקן היה כלל אותה בעי כניסה. שמור וחיפה הוא ישב בתפקיד קצב במשך תקופה מסוימת, עד ששוב קיצו לו מבחון. הפעם היתה המישרה זו של מנהל אמנותי של פסטיבל-ישראל. שוב הלך אביטל, אך לקח איתו את התקן.

בשלב מסוים הודיעו לו מן הטלוויזיה שהוא אינו יכול לאכול את העוגה וגם לשמור עליה שלמה, ועליו לבחור בין חזרה לטלוויזיה לבין פרישה סופית והתפטרות. אביטל חשב להתפטר, אך הסידורים השונים וההתחייבות והפרוצדורות ארכו יותר מדי, ודבר לא נחתם. בינתיים אולץ אביטל לעזוב את פסטיבל ישראל, ובמיסגרת חיפשייהעבודה שלו הוא ניגש גם למיכרו הוה, המיועד להיות מיכרו פנימי בלבד. נתן כהן, היועץ המימפטי של רשות-השידור, יצטרך, כנראה, להחליט על מעמדו של מוסינון בתוך המוסד.

בטלוויזיה הפתעו רבים מן העובדה שיוסי צמח, הכימאי, לא ניגש כלל למיכרו וטענו שמכולם הוא המתאים ביותר, ובעבר אף דובר איתו עליכך שהוא ימלא את תפקיד מנהל-החטיבה. כמה מנהלי-מחלקות בחטיבה כבר אמרו שבוע ליאיר אלוני, מנהלהטלוויזיה, שאם אלה המועמדים, הם מעדיפים שלא יהיה מנהל, והם יעברו ישירות עם אלוני.

תרומה לגיבוש העם

ביום השלישי בבוקר הוזמנו שלושה אל בית-הנשיא בירושלים: יאיר פורת, מכ"ל רשות-השידור, יאיר אלוני, מנהלהטלוויזיה, ויוסי משולם, מפיך כבוד בטלוויזיה, שהפיק את מישרדי הטלטרנס לטובת הקשיש. הנשיא, חיים הרצוג, רצה להביע באוזניהם את הערכתו על תרומת הטלוויזיה לגיבוש העם סביב עניין הזקנים. במיסגרת הערכתו נתן הנשיא למשולם תצלום של קטע מתוך ספר ארם צובא.

מאחורי המיקרופון

ראיונות משודרים לפני קהל

הכל החל כשיעקב (יענקלה) אגמון נא לקול-ישראל בהצעה להקליט את התוכנית בירה ומעבררות שבה הוא מראיין אנשים לפני

מסויים. אלא באיש מסויים. הוא בחר ביעל ריין, בתו הבכורה של משה ריין, על סיפורה החדש אבי. בתו, שיצא בימים אלה לאור בעברית. לונדון, שהכין היטב את שיעוריהבית שלו, הציג לריין את השאלות הנכונות, כשהוא אינו נבוך ואינו חושש מלשאל אותה גם שאלות אינטימיות ביותר. שעוללות היו להביך כל אחד, בעיקר בשידור טלוויזיה. גם המראיינת שמרה על רמה גבוהה של ראיון, וענתה תשובות אינטליגנטיות ביותר. היא לא התמקדה גם מן השאלות הפרטיות ביותר, וענתה עליהן בכנות, כשאף אינה משפילה את עיניה.

צל"ג

מוות בינוני

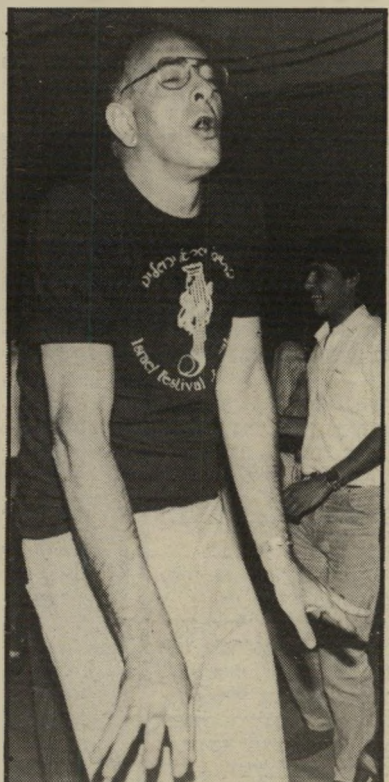
ליעקב אחימאירי, על כתבה בינונית לגמרי בנושא חשוב ביותר: עונש-מוות. הכתבה, שנקראה "רצה ממדרגה ראשונה" ושודרה במיסגרת מבט שני, היתה רדודה, לא התייחסה לכל הצדדים של הנושא החשוב, והעיקר שבה היה שוב ושוב דיברי הפוליטיקאים השונים, שרובם לא חשבו על הנושא הזה יותר מכמה דקות ולא שקלו את כל ההיבטים שלו. חבל שנושא כל-כך חשוב התכוונו בצורה כל-כך שיטחית.

מאחורי המירקע

מילחמה חרשה

הכוחות עוד לא הספיקו לספור את אבירי-תייהם וניצחונותיהם מן הקרבות המתישים על מישר-מינהלהטלוויזיה, וכבר נפתחה מערכה חדשה שתהיה, כך צופים מומחים אסטרגיים, לא פחות טוענת ומרשימה מקודמתה, למרות שאחרים טוענים שזו תיגמר בקול ענות חלושה. לפני כמה ימים נסגר והסתיים המיכרו על מישרת מנהלהטיתבת-התוכניות בטלוויזיה. ה מיכרו היה פנימי, וניגשו אליו שישה מועמדים פנימיים לגמרי, ומועמד אחד שנמצא כשרגלו האחת בחוץ, או כפי שטוענים הוא ומקורביו: כשרגלו האחת בפנים.

השישה הם: גרדי לוי, כתבת הטלוויזיה לענייני-חינוך, ששימשה כעבר כמנהלת המהד לקה הדוקומנטרית; אפרים סטן; ניל ויס; ברור, נתן כספי; צבי גורן, ממחלקת החדשות, שהיה כעבר סגן מפקד גלץ ואלני ניסן, גם הוא ממחלקת-החדשות. המועמד הטיביעי הוא אביטל מוסינון, שזכותו החוקית לגשת למיכרו עוד לא הובררה באופן סופי. אביטל נמנה בזמנו עם מקימי הטלוויזיה. כשהמוסד הוה הוקם ב-1968 על-ידי פורשי קול-ישראל, הוא שהה בכניין במשך תקופה מסוימת בתפקידים שונים, ואז ויתר על מקומו לטובת מיטרה קורצת יותר בחוץ, כמנהל תיאטרון-ירושלים.

מועמד מוסינון אולי בפנים

זמר סינטרה בישראל

החלטה לחוד, ביצוע לחוד

זו דווקא, בניגוד לאחרים, היתה מאוד נחמדה, וסיפורה שהזמר הידוע נמצא מחוץ לגבולות ארצות-הברית, רגל חופשת גיהנומולד, כשיחזור הבטיחה, יקליט את הברכה עבור מאזיני גלי-צה"ל. הסידרה תכלול פרקים מהביגורפיה המר-סיקלית של סינטרה, כשהם משולבים בפיומונים מפורסמים שלו, הקלטות נדירות וקטעים מתקליטים לבנים והקלטות פיראטיות, שנעשו בהופעות פומביות) מתוך הופעות פומביות מפורסמות. יהיו בה גם סיפורים אישיים. הפרק הראשון ישודר בשבת הקרובה בשעה 18.00 בערב, וכך בכל שבוע, במשך שישה שבועות, אם הכל יסתדר כשרה והקלטת שתכליל את ברכתו של הזמר לא תאבד ברך, מקווים העורכים להשמיע את קולו כבר בפרק הראשון של הסידרה.

קהל בבית-לסין בתל-אביב. אחרי שהעניין התגלגל קצת במיסדרונות הרדיו, החליט גירעון לביארי, מנהל קול-ישראל, שהוא בעצם לא זקוק לאגמון, המזוהה בעיקר עם גלי-צה"ל (שם הוא מראיין מדי שבת אישיות אחרת בתוכניתו שאלות אישיות), והוא יכול לקחת את הרעיון ולהשתמש בכוכבים שלו מן הבית, קרי כוכבי-הרדיו.

המועמדים לראיין ולהנחות הם כמה מטובי המראיינים ברדיו: עורך ביי-עמלי, כתב קול-ישראל בכנסת; שיימון שיפר, הכתב המדיני של קול-ישראל, דויד (רודי) מרגלית, העורך הראשי של התוכנית כל-צבעי-הרשת והמראיין בתוכנית הטור-השבועי, וגבי גזית, עורך ומגיש התוכנית יש-עניין. המראיינים יתחלפו בסיוגנון הרוטציה, מילת-המפתח בימים אלה.

בינתיים מחפשת רחל ויטלה, מפיכת ה-תוכנית, אולם קבוע שיארח את ההקלטה. כדי להקל על תקציב הרשות, יגבו דמי-כניסה מן הקהל, שיבוא לצפות בערביראיונות אלה. המתכונת תהיה כמו בכל ערביראיונות: קצת פוליטיקה, קצת נושאים כלליים וקצת בידור.

דיפלומטיה - דרך הרדיו

שידורי קול-ישראל בלאדינו וכו השנה בפרס חשוב, שחולק על-ידי עיריית גרנדה שבספרד, על התרומה החשובה לשימור המורשת הספרדית היהודית, הנחשבת כחלק מן התרבות הספרדית הכוללת. הלאדינו, שפתם של היהודים מגורשי ספרד, היא נצר ישיר של אחד מניבי ספרד, הניב הקסטיליאני, שרווח במרכז חצי-האי בסוף ימי הביניים.

השופטים העריכו במיוחד את המאמץ שהושקע בקיום השידורים בלאדינו במשך 37 שנים רצופות, למרות כל הקשיים, על ההוצאה לאור של ריבעון בשפת הלאדינו, שהוא יחיד מסוגו בעולם כולו, ועל המדור הספרדייהודי, שניים ממקבלי הפרס. משה שאול ויואל רקב, שחזרו מספרד, סיפרו, בין השאר: "בשני הימים שבילינו בגרנדה נוצרו קשרים הדוקים בינינו לבין אנשי רדיו ועיתונות ספרדיים וארצות אחרות. נישתלו נבנים ראשונים לשתוף פעולה בין קול-ישראל לבין שידורייחוזק של רשת הספרדית היהודית.

הענקת הפרס לתחנת-השידור שלנו עשויה לסייע בהירוק יחסי התרבות ספרדיישראל."

ענת מרגוסטי